

МАТЕРІАЛИ ДО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА «НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПАЦІВНИКИ ГЛУХІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. О. ДОВЖЕНКА, 1952 – 1991 рр.» (ЛІТЕРА «К»)

Реконструйовано життєвий та науковий шлях науково-педагогічних працівників (прізвища яких починаються на літеру «К»), котрі працювали у Глухівському національному педагогічному університеті ім. О. Довженка за радянської доби. Запропонований перелік є продовженням матеріалів, які були опубліковані у Історичних судіях суспільного прогресу, № 2, 2014 року.

Ключові слова: науково-педагогічні працівники, педагогічний інститут, кафедра, ректорат, викладач, асистент.

-К-

Казілов Гаджиахмед Насрутдинович народився 3 січня 1950 року в сщ. Каякент Каякентського району Дагестанської АРСР (нині – Республіка Дагестан, РФ). 1967 року закінчив Каякентську середню школу № 1. 1968 – 1969 роках перебував у лавах Радянської Армії. 1969 – 1971 роках працював токарем Каякентського винного радгоспу. 1972 – 1976 роках навчався на художньо-графічному факультеті Дагестанського державного педагогічного інституту. 1976 – 1977 н. р. працював вчителем малювання та креслення й праці Каякентської середньої школи № 1. Наступні три роки перебував на посаді асистента кафедри креслення та нарисної геометрії Дагестанського політехнічного інституту (м. Махачкала). 1980 – 1983 роках навчався в аспірантурі Московського вищого художньо-промислового училища. 1983 року захистив кандидатську дисертацію з мистецтвознавства на тему: «Художественные особенности и народная основа ворсового ковроткачества Дагестана». 1983 – 1984 роках працював у Дагестанському політехнічному інституті. 1986 року працював на посаді старшого методиста Республіканського науково-методичного центру народної творчості та культурно просвітницької роботи Міністерства культури Дагестанської АРСР.

12 серпня 1986 року почав працювати на посаді викладача кафедри музики Глухівського державного педагогічного інституту. 4 грудня 1986 року радою інституту був обраний на посаду старшого викладача кафедри педагогіки та методики початкової освіти. 14 серпня 1987 року звільнений з посади у зв'язку з обранням по конкурсу в Дагестанський педагогічний інститут (*Відомчий архів Глухівського національного педагогічного університету ім. Довженка (далі ВАГНПУ), особова справа викладача (далі – ОСВ) Казимова Г. Н., 27 арк.*).

Казнадзей Йосип Моїсейович народився 15 листопада 1907 року в с. Ходорків Сквирського повіту Київської губернії (нині – Попільнянський район, Житомирська область) в родині робітника. З 1926 по 1931 рік навчався у Київському педагогічному інституті професійної освіти на соціально-економічному факультеті. До призову в армію (1931 рік) працював у Красилівській трудовій школі (нині Іванківський район, Київська область), Почуйківській школі (нині Попільнянський район, Житомирської області), Барському агротехнічному технікумі (нині м. Бар, Вінницька область), Київському будівельному інституті. До 1944 року працював у системі середньої освіти УРСР. З 1944 по 1952 рік викладав у Коногоському учительському інституті.

З 1952 року перебував на посаді старшого викладача кафедри мови Глухівського педінституту. Захистив кандидатську дисертацію на тему: «Разговорно-просторечная и диалектная лексика стихотворных произведений А. Т. Твардовского» в Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка 28 грудня 1964 року. Проте, диплом кандидата філологічних наук отримав лише у січні 1970 року, а через два роки – диплом доцента. 2 січня 1985 року звільнений з роботи у зв'язку із виходом на пенсію. (*ВАГНПУ, ОСВ Казнадзея Й. М., пагінація відсутня*).

Казнадзей Лідія Йосипівна народилася 1 серпня 1935 року в м. Суми у родині вчителя. 1953 року завершила навчання у Коногоській жіночій школі № 4. З 1953 по 1957 рік навчалася на російському відділенні факультету мови та літератури Київського державного педагогічного університету ім. М. Горького. Упродовж 1957 – 1959 років працювала вчителем російської

мови та літератури Виступовицької школи Овруцького району Житомирської області. Наступні п'ятнадцять років працювала в Глухівському педінституті, спочатку як старший лаборант, а пізніше асистентом (*ВАГНПУ ОСВ Казнадзей Л. Й., 29 арк.*).

Каплан Михайло Залманович народився 11 вересня 1934 року в Мінську в робітничій сім'ї. Упродовж 1936 – 1941 років сім'я проживала у Гомелі, оскільки батько працював на фабриці «Комінтерн», а пізніше – заводі «Ізопліт». 1941 – 1944 роках був евакуйований до сел. Нейво-Рудянка (нині – Кіровградський округ Свердловської області, РФ). 1951 року закінчив Гомельську середню школу № 2. 1952 – 1954 роках навчався на фізико-математичному факультеті Гомельського державного педагогічного інституту. 1954 – 1956 роках перебував у лавах Радянської Армії. 1956 – 1957 роках працював вчителем математики Гусевицької восьмирічки (с. Гусевиця, Уваровицький район (з 1962 р. – Буда-Кошелівський район), Гомельська область, Республіка Білорусь (далі – РБ). Після цього, упродовж 1957 – 1964 років працював учителем Верхньожарівської середньої школи (с. Верхні-Жари, Комаринський район (з 1962 р. Брагинський район), Гомельська область, РБ), директором Комаринського дитячого будинку, а після його розформування, – учителем в Іолчанській середній школі (с. Іолча (нині – Брагинський район), Гомельська область, РБ). 1957 – 1960 роках навчався на математичному факультеті Гомельського державного педагогічного інституту ім. В. Л. Чкалова. Упродовж 1964 – 1987 років працював в Гомельських школах (№ 1, 10, 15). 1976 року отримав кваліфікаційне звання – «старший вчитель», а 1981 року – «учитель-методист». З 1969 року працював позаштатним лектором Гомельського обласного інституту підвищення кваліфікації вчителів. У березні 1986 року захистив кандидатську дисертацію з педагогіки.

29 січня 1987 року був обраний радою Глухівського ім. С. М. Сергєєва-Ценського на посаду старшого викладача кафедри математики. З 16 січня 1989 року виконував обов'язки завідувача кафедри педагогіки та початкової освіти. 29 червня 1989 року обраний на цю посаду радою інституту. 24 липня 1991 року звільнений з посади у зв'язку зі зміною місця проживання (*ВАГНПУ, ОСВ Каплана М. З., 36 арк.*).

Карабут Володимир Федосович народився 5 травня 1939 року в с. Бистрик Кролевецького району Сумської області у сім'ї вчителів. 1956 року закінчив Дубовицьку середню школу (с. Дубовичі, Кролевецький район). Упродовж наступних п'яти років навчався у Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (відділ політичної економії). 1961 – 1963 роках працював на посаді викладача у Чернівецькому державному університеті. Наступні чотири роки навчався у аспірантурі при кафедрі філософії гуманітарних факультетів КДУ ім. Т. Г. Шевченка. З травня 1967 року працював молодшим науковим співробітником відділу історії філософської та соціологічної думки України, а з грудня 1968 року – відділу сучасної зарубіжної філософії в Інституті філософії АН УРСР. 1970 – 1971 роках перебував на посаді старшого наукового співробітника у науково-методичному відділі Міністерства культури УРСР. Упродовж 1972 року працював у двох установах: старшим науковим працівником у Літературно-меморіальному музеї Лесі Українки та викладав у Київському державному педагогічному університеті ім. О. М. Горького.

З 10 вересня 1973 року працював на посаді асистента марксистсько-ленінської філософії кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту. На момент влаштування в педінститут розмовляв та читав англійською, читав й перекладав із словником польською, сербсько-хорватською та чеською мовами. 17 грудня переведений на посаду викладача естетики із погодинною оплатою. У справі наявні два документа від 2 січня 1974 року. У одному зазначалося, що Карабут В.Ф. призначений на посаду викладача естетики із погодинною оплатою, а в іншому, що викладач звільнений з посади за власним бажанням. Справа доведена до 15 січня 1974 року (*ВАГНПУ, ОСВ Карабута В. Ф., 21 арк.*).

Карась Анатолій Володимирович народився 7 лютого 1954 року в Глухові в сім'ї службовця. 1969 року закінчив середню школу. 1971 – 1973 роках працював слюсарем-складальником на заводі «Електропанель». Наступні два роки перебував у лавах Радянської армії. 1975 – 1979 роках навчався у Глухівському державному інституті ім. С. М. Сергєєва-Ценського (спеціальність: «вчитель загальнотехнічних дисциплін»).

14 липня 1979 року був призначений викладачем практикуму навчальних майстерень Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 6 січня

1983 року звільнений з посади викладача у зв'язку із засудженням до виправних робіт (ВАГНПУ, ОС Карася А. В., пагінація відсутня).

Касьяненко Михайло Данилович народився 6 березня 1927 р. у с. Синява Ракитнянського району Київської області у селянській родині. 1940 р. закінчив Синявську семирічну школу. Наступного навчального року навчався у 8 класі Ракитнянської середньої школи. 3 січня 1943 року працював помічником токаря (фактично чорноробочим) у Ракитнянських майстернях. Із січня 1944 р. працював токарем у Ракитнянській МТС, а з березня навчався у Таращанському технікумі механізації сільського господарства. Проте через скрутне матеріальне становище почав працювати у колгоспі. Упродовж грудня 1944 – травня 1951 років перебував у лавах Червоної Армії. Після закінчення курсів для вчителів математики 8 – 10 класів, наступні два роки викладав у Запруднянській середній школі (с. Запруддя, Ракитнянський район). 1953 – 1955 рр. перебував на посаді заступника завідуючого відділом пропаганди та агітації Ракитнянського РК КПУ. 1948 р. екстерном здав за 10 клас середньої школи у станиці Белореченська Краснодарського краю (з 1958 року м. Белореченськ, Краснодарський край, РФ). Упродовж 1951 – 1955 років заочно навчався на механіко-математичному факультеті Ростовського та Київського університетів. 1951 р. прийнятий у лави КПРС.

З 24 серпня 1955 року перебував на посаді асистента кафедри математики Глухівського педагогічного інституту. Згідно наказу директора інституту за № 170 від 13 вересня 1955 р. з 1 вересня переведений на посаду старшого викладача. На момент влаштування на роботу володів німецькою («слабо») та російською й українською («добре») мовами. Справа не містить матеріалів про звільнення з роботи. Вірогідно, працював у Глухівському педінституті до ліквідації кафедри математики 1 вересня 1959 року (ВАГНПУ, ОСВ Касьяненка М. Д., 12 арк.).

Качан Іван Тихонович народився 25 жовтня 1929 року в с. Оліно Ямпільського району Глухівської округи (нині – Сумська область) у селянській сім'ї. 1939 року закінчив Олінську початкову школу та наступні два роки навчався у Грем'ячській семирічці (с. Грем'ячка, Ямпільський район, Сумська область). 1946 року закінчив семирічку та вступив до Воздвиженського сільськогосподарського технікуму (с. Воздвиженське, Ямпільський район, Сумська область). 1949 – 1951 роках працював агрономом у колгоспі ім. Леніна Ямпільського району Сумської області. Упродовж 1950 – 53 років перебував у лавах Радянської Армії. З 1953 по 1955 рік працював 2-м секретарем Ямпільського РК ЛКСМУ, а з 1955 по 1956 рік – першим секретарем Кролевецького райкому комсомолу. 1956 – 1962 роках працював в Ямпільському райкомі КПУ: інструктором, помічником секретаря, завідуючим відділу пропаганди та агітації. 1959 року заочно закінчив історичний факультет Харківського університету. 1962 – 1963 роках перебував на посаді заступника секретаря завідуючого ідеологічним відділом Середино-Будського сільського парткому КПУ. Упродовж 1963 – 1966 років перебував у аспірантурі при кафедрі наукового комунізму Академії суспільних наук при ЦК КПРС. 1966 – 1967 роках працював інструктором Сумського обкому КПУ. У листопаді 1966 року на засіданні Вченої ради кафедри наукового комунізму Академії суспільних наук при ЦК КПРС захистив кандидатську дисертацію з історії КПРС. Тема дисертації: «Критика В. И. Лениным волюнтаристического подхода троцкизма к руководству народными массами в социалистическом строительстве». Член КПРС з 1954 року.

У березні 1967 року Сумським обласним комітетом КПУ був направлений на посаду завідувача кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту. 17 березня Качан І. Т. був призначений старшим викладачем наукового комунізму і в. о. завідувача кафедри марксизму-ленінізму. 17 березня 1968 року був обраний на посаду в. о. доцента та завідувача кафедри марксизму-ленінізму. Відповідно до наказу міністерства освіти Української РСР від 14 вересня 1971 року Качан І. Т. був призначений ректором Глухівського педінституту. 17 березня 1980 року Качан І. Т. відповідно до наказу міністерства освіти передав справи новопризначеному ректору Великолугу М. І. (ВАГНПУ, ОСВ Качана І. Т., 43 арк.).

Кіндрат Кирило Павлович народився 20 липня 1920 року в с. Кінашів (з 1921 р. – Рогатинський повіт Станіславського воєводства Польської республіки, нині – Галицький район, Івано-Франківська область) в селянській сім'ї. 1932 року закінчив початкову школу. 1934 року був заарештований польською поліцією за знайдені зошити із революційними та народними

піснями. Упродовж 1936 – 1939 років працював чорноробом у юнацьких загонах праці із побудови шосейних доріг (м. Закопане) та на заводах Познані. Із початком Другої світової війни повернувся додому. Восени 1939 року вступив до Більшовцівської середньої школи робітничої молоді, а також працював бухгалтером-статистом у Більшовцівській райспоживспілці (нині смт. Більшівці, Галицький район, Івано-Франківська область). 1940 р. вступив до Івано-Франківського педтехнікуму, але через матеріальну скруту провчився лише семестр. Напередодні німецько-радянської війни встиг скласти екзамен екстерном за середню освіту при Більшовцівській середній школі. Під час нацистської окупації працював півроку вчителем початкових класів у с. Липиця Нижня Більшовцівського району (нині Рогатинський район, Івано-Франківська область). Окрім цього отримував поштою з Подєбрадської с/г академії завдання для самостійної роботи в галузі бухгалтерського обліку. Півроку переховував від нацистів викладача військ НКВС, єврея Шлезінгера Ісаака Львовича. Після приходу радянських військ працював в апараті збірного пункту Бурштинського райвійськомату, а із серпня 1944 року бухгалтером та завідуючим Бурштинського районного фінансового відділу. З початку 1945 року вчителював у Більшовцівській середній школі. Цього ж року вступив на заочне відділення філологічного факультету Чернівецького університету (1947 року – перевівся на стаціонар). 1946 – 1947 роках працював секретарем Більшовцівського РК ЛКСМУ. 1950 року закінчив Чернівецький державний університет. 1950 – 1951 роках викладав англійську мову у Івано-Франківському педагогічному інституті. 1951 – 1952 роках працював вчителем англійської мови в Бережанівській середній школі № 2 (Бережани, Бережанський район, Тернопільська область). 1952 – 1953 роках був заступником директора Тернопільського ІУКУ. 1953 – 1956 роках навчався в аспірантурі (відділ теорії педагогіки Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР). 1956 – 1958 роках викладав на кафедрі педагогіки Чернівецького державного університету. 1959 – 1963 роках перебував на посаді старшого викладача кафедри педагогіки Чернівецького державного університету. Упродовж наступних восьми років перебував на посаді доцента, завідувача кафедри педагогіки та психології Ровенського педінституту. 1971 – 1973 роках перебував на посаді професора, завідувача цієї ж кафедри. З грудня 1973 року працював консультантом Товариства охорони пам'ятників історії та культури м. Ровно (з 11 червня 1991 р. – м. Рівне).

25 серпня 1975 року був призначений на посаду доцента кафедри педагогіки і психології Глухівського державного педагогічного інституту. В особистому листку обліку кадрів зазначив, що знає польську, англійську, російську та українську; німецьку – читає та перекладає зі словником. На момент влаштування у Глухівський педінститут мав 91 публікацію (21 книгу та брошуру; статті, які були опубліковані у газетах, збірниках матеріалів та журналах «Початкова школа», «Український історичний журнал», «Людина і світ» тощо). 5 лютого 1979 року звільнений з штатної посади у зв'язку із переходом на роботу (0,5 ставки) доцента в Ровенський інститут культури. З 5 лютого 1979 року призначений викладачем кафедри педагогіки та психології Глухівського державного педагогічного інституту з погодинною платою (*ВАГНПУ, ОСВ Кіндрата К. П., 36 арк.*).

Кириленко (до заміжжя – Кабанова) Анна Андріївна народилася 22 листопада 1922 року в с. Лермонтово Чембарського повіту Пензенської губернії (з 1948 р. – Белінський район Пензенської області, РФ) в сім'ї вчителів. 1928 року сім'я переїхала до м. Токмак (Киргизька АСРР РСФРР, нині – м. Токмок, центр Чуйської області, Киргизстан). 1930 року родина переїхала у с. Соколовка (з 1993 р. – с. Ак-Чій, Ак-Суйський район) Ново-Вознесенського району Іссик-Кульської області Киргизької РСР. 1937 року закінчила Ново-Вознесенську (нині с. Нововознесенка Ак-Суйського району) семирічку та вступила до Пржевальської середньої школи (нині м. Каракол, адміністративний центр Іссик-Кульської області). 1940 – 1944 роках навчалася на природничому факультеті Киргизького державного педагогічного університету. 1944 – 1945 н. р. викладала природознавство у Пржевальському педучилищі. У липні 1945 року Кириленко Г.С. переїхала у Глухів. 1946 – 1948 роках працювала старшим лаборантом на кафедрі зоології, а пізніше зоотехніки Київського ветеринарного інституту. 1948 – 1949 роках працювала вчителем хімії та англійської мови Дубовицької середньої школи (с. Дубовичі, Кролевецький район). 1950 – 1952 роках працювала вчителем природознавства у Мезинській семирічці (с. Мезин, Коропський район, Чернігівська обл.) та вчителем природознавства та англійської мови у Новгород-Сіверській середній школі

№ 1. 1952 – 1960 роках працювала вчителем природознавства та директором Шатринської середньої школи (с. Шатрище, Ямпільський район).

З 1 лютого 1960 року перебувала на посаді заступника директора Глухівського педінституту по заочній освіті. Відповідно до наказу від 1 березня 1960 року була призначена викладачем анатомії та фізіології дитини та шкільної гігієни з погодинною оплатою. 1 серпня 1961 року була переведена на повну ставку проректора із заочної освіти. 1 лютого 1962 року переведена на посаду в. о. проректора по навчальній та науковій роботі. 1 лютого 1963 року знову переведена на посаду проректора із заочної освіти. 1 жовтня 1963 року була звільнена з посади, оскільки була обрана по конкурсу на штатну посаду старшого викладача анатомо-фізіологічних основ дітей шкільного віку. З 1 жовтня 1967 по 1 жовтня 1968 року перебувала в річній аспірантурі Володимирського державного педагогічного інституту ім. П. І. Лебедева-Полянського (нині – Володимирський державний гуманітарний університет, м. Володимир, Володимирська область, РФ). 21 травня 1969 року була призначена на посаду проректора по заочному навчанню. 15 жовтня 1970 року захистила кандидатську дисертацію на раді Науково-дослідного інституту фізіології дітей та підлітків АПН СРСР (тема: «Деятельность сердца детей младшего школьного возраста при умственных нагрузках»). Через скорочення штату 1 лютого 1971 року була переведена на посаду старшого викладача предметно-методичної комісії природознавства. 6 вересня 1971 року була обрана на посаду доцента. 7 вересня 1974 року була призначена завідувачем кафедри природничих дисциплін. 1 квітня 1980 року звільнена з посади завідувача кафедри природничих дисциплін та доцента цієї кафедри в зв'язку з виходом на пенсію та зміною місця проживання. Проте, 31 серпня 1981 року була знову призначена на посаду доцента кафедри педагогіки і психології Глухівського інституту. 8 жовтня 1981 року була призначена на посаду декана факультету підготовки вчителів початкових класів. На 1980 р. мала 36 публікацій (матеріали конференцій, наукові збірники, журнал «Початкова школа» тощо). 28 жовтня 1983 року була звільнена з посади декана факультету підготовки вчителів початкових класів, але працювала на посаді доцента кафедри педагогіки та психології. 20 вересня 1984 року була звільнена з посади у зв'язку із виходом на пенсію (*ВАГНПУ, ОСВ Кириленко А. А., 131 арк.*).

Кириченко Микола Григорович народився 20 квітня 1942 року в с. Сніжки Буринського району Сумської області (під час німецької окупації с. Сніжки належало до гебіту Ворожба генералбецирки Чернігів). 1959 р. із золотою медаллю закінчив Буринську середню школу. Наступні два роки працював старшим піонервожатим Червоно-Слобідської школи (с. Червона Слобода, Буринський район) та інструктором Буринського РК ЛКСМУ Сумської області. Упродовж 1961 – 1966 років навчався на філософському факультеті Київського державного університету. Наступні два роки працював асистентом кафедри філософії Донецького медінституту. Упродовж 1968 – 1971 років перебував в аспірантурі Київського державного університету. Після її закінчення упродовж двох років працював викладачем на кафедрі філософії *alma mater*. У квітні-травні 1970 року перебував у Франції у складі групи співробітників інститутів космічних досліджень АН СРСР.

1 вересня 1971 року призначений на посаду старшого викладача філософії кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту. На момент влаштування на роботу володів французькою, польською та словацькою (в особистому листку зазначив, що «із словником») та російською й українською. 23 жовтня 1972 року був обраний на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму. У Глухові завершив написання кандидатської дисертації з питання соціологічного дослідження формування естетичних смаків студентів. Робота була подана до захисту в Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка. 4 вересня 1973 року був звільнений з посади у зв'язку із переходом на роботу в АН УРСР. (*ВАГНПУ, ОСВ Кириченкої М. Г., 21 арк.*).

Кленецька Райса Іванівна народилася 8 червня 1944 року в м. Арзамас Горьковської області (нині – Нижньогородська область, РФ) у сім'ї військовослужбовця. 1962 року закінчила середню школу в Ташкенті. Упродовж наступних чотирьох років навчалася на бібліотечному факультеті Ташкентського державного педагогічного інституту ім. Нізамі. 1966 – 1969 роках працювала бібліотекарем у фундаментальній бібліотеці Академії наук Узбецької РСР. Одночасно з 1967 по 1971 рік навчалася на факультеті англійської мови Ташкентського державного педагогічного інституту іноземних мов ім. Ф. Енгельса.

18 листопада 1971 року зарахована викладачем англійської мови Глухівського державного педагогічного інституту з погодинною оплатою. 26 серпня 1972 року була звільнена з роботи, а 1 вересня була призначена викладачем іноземної мови з погодинною оплатою Глухівського педінституту. 2 жовтня 1973 року була знову призначена викладачем іноземної мови з погодинною оплатою. 15 листопада 1973 року зарахована у штат на півставки викладача англійської мови. 27 грудня 1973 року обрана викладачем кафедри мови та літератури. 28 грудня 1973 року призначена на ставку викладачем англійської мови. З 1 вересня 1982 по 1 вересня 1983 року перебувала у річній аспірантурі при Київському державному педагогічному інституті іноземних мов. З вересня 1984 року призначена в. о. завідувача кафедри іноземних мов. На квітень 1984 року підготувала перший варіант дисертації на тему: «Комплекс передтекстових вправ для навчання читання спеціальної педагогічної літератури студентів немовних вузів». 26 серпня 1985 року звільнена з посади у зв'язку зі зміною місця проживання (*ВАГНПУ, ОСВ Клецицької Р. І., пагінація відсутня*).

Клюєва Валентина Анатоліївна народилася 20 січня 1958 року в Глухові в сім'ї робітника. 1975 року закінчила Глухівську середню школу № 2. Наступні чотири роки навчалася на філологічному факультеті Сумського державного педінституту. З серпня 1979 року працювала вчителем російської мови й літератури Баницької середньої школи (с. Баничі, Глухівський район).

З 6 вересня 1982 року перебувала на посаді викладача кафедри мов і літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського з погодинною оплатою. 16 травня 1983 року була переведена на посаду асистента для заміщення тимчасово відсутнього працівника (декретна відпустка Чорнобай В. А.). 7 вересня 1983 року була переведена на посаду асистента-погодинника. 30 грудня 1983 року була звільнена з посади згідно поданої заяви (*ВАГНПУ, ОСВ Клюєвої В. А., пагінація відсутня*).

Князєв Олексій Іванович народився 31 липня 1948 р. у Ворошиловграді (з 1990 р. – Луганськ) в сім'ї робітника. 1964 року закінчив 8 класів Луганської школи № 15 та вступив до міського музичного училища (клас баян). Упродовж 1968 – 1973 років навчався у Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського за спеціальністю баян. З грудня 1970 року працював викладачем баяну в музичній студії при Дарницькому палаці культури. У жовтні – листопаді 1972 року перебував у Польській народній республіці.

З 28 серпня 1973 року перебував на посаді викладача музики Глухівського інституту. 25 жовтня 1973 року звільнений з посади у зв'язку із призовом до лав Радянської Армії (*ВАГНПУ, ОСВ Князєва О. І., 10 арк.*).

Коваленко Анатолій Сергійович народився 15 лютого 1937 року в с. Новарьонка Агаповського району Челябінської області в сім'ї службовця. 1938 року батьку переїхали у Магнітогорськ. 1951 року закінчив середню школу та вступив у Магнітогорський індустріальний технікум. Упродовж 1955 – 1956 років працював на посаді вальцівника у Магнітогорському металургійному комбінаті. 1956 – 1959 роках проходив військову службу в лавах Радянської Армії (спеціальність: авіаційний механік). 1959 – 1964 роках навчався на технологічному факультеті Магнітогорського металургійного інституту. 1964 – 1966 роках перебував на посадах інженера-технолога, заступника начальника та начальником штамповочно-термічного цеху Куйбишевського авіаційного заводу. 1967 року вступив до аспірантури Магнітогорського металургійного інституту. Одночасно перебував на посадах старшого майстра та начальника зміни листопрокатного цеху Магнітогорського металургійного комбінату. 1973 року захистив кандидатську дисертацію (кандидат технічних наук) та був обраний на посаду завідувача кафедри креслення та праці Магнітогорського педагогічного інституту.

19 липня 1974 року обраний на посаду старшого викладача ПМК загальнотехнічних дисциплін і праці Глухівського педінституту. 28 серпня 1974 року призначений на посаду заступника декана факультету загальнотехнічних дисциплін. 30 вересня 1974 року був обраний на посаду в. о. доцента. 29 січня 1975 року обраний на посаду декана факультету підготовки вчителів загальнотехнічних дисциплін. 18 серпня 1976 року звільнений з посади у зв'язку із обранням по конкурсу в Бердянський педагогічний інститут (*ВАГНПУ, ОСВ Коваленка А. С., 23 арк.*).

Коваленко (до заміжжя - Ананьїна) Лариса Єфимівна народилася 25 травня 1954 року в Магнітогорську Челябінської області в сім'ї службовця. 1971 року закінчила Магнітогорську середню школу № 34 і вступила на факультет російської мови та літератури Магнітогорського педінституту. 1974 року переїхала у Глухів.

З 29 серпня 1974 року працювала на посаді секретаря навчальної частини Глухівського державного педагогічного інституту. 28 липня 1975 року була призначена асистентом кафедри мови та літератури (0,5 ставки). 1975 року закінчила Магнітогорський педінститут (спеціальність: «Російська мова та література»). 11 травня 1976 року була звільнена з роботи за власним бажанням (*ВАГНПУ, ОСВ Коваленко Л. С., 14 арк.*).

Коваленко Олексій Леонітович народився 22 березня 1931 року в с. Пустовойовка Роменського району Чернігівської області (нині – Сумська область) у селянській сім'ї. 1951 року закінчив середню школу та упродовж наступних п'яти років навчався у Мелітопольському інституті механізації сільського господарства. Упродовж 1956 – 1958 років працював викладачем спеціальних дисциплін Петропавлівського училища механізації сільського господарства (м. Петропавловськ, Північно-Казахстанська область, КазРСР (нині – Республіка Казахстан) та Роменського сільськогосподарського технікуму. 1958 – 1959 роках перебував на посаді старшого інженера у Баницькому РТС (с. Баничі, Глухівський район) та завідувачем Шалигінського відділення Глухівського РТС (с. Шалигине, Глухівський район). 1959 – 1960 роках викладав спеціальні дисципліни у Глухівському училищі механізації сільського господарства. Упродовж 1960 – 1977 років працював молодшим та старшим науковим співробітником, старшим інженер-конструктором ВНДІ луб'яних культур. 1974 році захистив кандидатську дисертацію з проблеми переробки кенафа на луб.

1 вересня 1977 року був призначений на посаду старшого викладача кафедри трудового виховання й креслення Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 1981 року обраний доцентом. 26 серпня 1982 року звільнений з посади доцента кафедри трудового навчання за власним бажанням (отримав відповідну характеристику для участі в конкурсі) (*ВАГНПУ, ОСВ Коваленко О. Л., пагінація відсутня*).

Ковмір Юхим Омелянович народився 15 жовтня 1908 року в с. Дуліцькому Сквирського повіту Київської губернії (нині Сквирський район, Київська область) в селянській родині. Після закінчення механічної професійної школи упродовж року (1926 – 1927 рр.) працював слюсарем на цукровому заводі у с. Шамраївка (нині – Сквирський район, Київська область). Упродовж 1927 – 1931 років навчався в Київському інституті народної освіти.

З 1931 по 1935 рік працював у Глухівському педінституті на посадах викладача та заступника директора по науково-навчальній роботі. Після закриття історичного факультету переведений до Ворошиловського педінституту на посаду декана та викладача історичного факультету.

З 1938 по 1941 рік працював заступником директора та завідувачем кафедри Житомирського педінституту. З червня 1941 року перебував у лавах Червоної армії. З листопада 1941 року брав участь в організації підпільної роботи. Перебував на різних посадах: уповноважений оргбюро ЦК КПУ по Київській області, комісар бойових підпільних груп, а з 1943 року – комісар з'єднаних партизанських загонів 5-го батальйону Київського партизанського з'єднання імені Хрущова. У січні 1944 року Український штаб партизанського руху направив Ю. О. Ковміра у розпорядження Міністерства освіти УРСР. 1944 року призначений уповноваженим по відбудові вузів Житомирської області, а невдовзі призначається заступником директора Житомирського педінституту. З 1946 по 1957 роки очолював Житомирський педінститут, одночасно керував кафедрою історії СРСР та УРСР. З 1946 по 1956 роки член пленуму МК КП України.

За вказівкою заступника міністра освіти УРСР Руська О. М., був переведений до Глухівського педагогічного інституту. У Глухівському виші з 1957 року займав посаду заступника директора (проректора) по навчально-науковій роботі, а з 1961 року – старшого викладача історії КПКР. 1966 році обраний деканом факультету підготовки вчителів 1 – 4 класів. На вересень 1967 року в інституті читав лекції та семінари з історії КПКР та методики викладання історії. Окрім цього працював над монографією «Російсько-українські революційні зв'язки (30 – 60 рр. XIX ст.)». Ю.О. Ковмір був співавтором навчального посібника з історії

УРСР для старших класів середньої школи. 6 вересня 1967 року звільнений з посади у зв'язку із переходом на інше місце роботи у Київській області (ВАГНПУ, ОСВ Ковміра Ю. О., 35 арк.).

Ковтуненко Анатолій Олександрович народився 22 червня 1920 року на руднику Жовта Ріка Верхньодніпровського повіту Катеринославської губернії (нині – м. Жовті Води, П'ятихатський район, Дніпропетровська область) в сім'ї робітника. 1938 року закінчив Жовторіцьку середню школу. Упродовж наступних трьох років навчався у Київському державному університеті. Разом із Київським та Харківським університетами евакуйований у м. Кзил-Орда Казахської РСР (з 1992 р. – Кизилорда, Казахстан). Восени 1942 року, після закінчення Об'єднаного Українського Державного Університету (спеціальність «українська мова і література»), продовжив навчання у Рязанському артилерійському училищі. У травні 1943 року закінчує його із присвоєнням звання «старший лейтенант». У складі 26 окремої винищувальної бригади при Першому Українському фронті звільняє Польщу, Німеччину та Чехословаччину. До грудня 1946 року проходив військову службу на теренах Німеччини (м. Фюрйенвальде), Румунії та Угорщини. Був нагороджений двома орденами: «Червона зірка» (жовтень 1944 року) та «Вітчизняної війни II ступеня» (травень 1945 року). Член ВКП (б) з 1944 року.

25 січня 1947 року зарахований на посаду старшого викладача української мови Глухівського державного учительського інституту. На момент влаштування на роботу «слабо» володів англійською, німецькою, чеською та «добре» – польською. З 1 вересня 1949 по 1 вересня 1950 року перебував на посаді завідувача відділу мови та літератури. З 1 вересня 1951 по 27 серпня 1952 року перебував на цій же посаді. 1 січня 1954 року призначений на посаду в. о. завідувача кафедри літератури. У справі відсутні документи, які засвідчували час вибуття Ковтуненка А. О. із штату науково-педагогічних працівників Глухівського інституту. На титульному аркуші справи зазначено лише нижню дату – 19 липня 1954 року. Слід відмітити, що Ковтуненко А. О. 1951 року склав кандидатський мінімум з української літератури в Інституті української літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР, діалектичного та історичного матеріалізму та англійської мови в Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка. Викладаючи у педінституті працював над кандидатською дисертацією про творчість П. Панча. Справа містить три характеристики від 29 травня та 19 червня 1954 року на Ковтуненка А. О. для вступу в аспірантуру. Доцільно припустити, що був звільнений із займаної посади у зв'язку із вступом до аспірантури (ВАГНПУ, ОСВ Ковтуненка А. О., 33 арк.).

Колесник Лариса Сергіївна народилася 3 квітня 1959 року в с. Денихівка Тетіївського району Київської області в сім'ї службовця. 1976 року закінчила Кашперівську середню школу (с. Кашперівка, Тетіївський район). 1976 – 1978 роках працювала друкаркою у Київському виробничому об'єднанні ім. Артема. Упродовж 1978 – 1983 років навчалася на філологічному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

15 серпня 1983 року призначена на посаду асистента кафедри мов та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 30 серпня 1986 року звільнена з посади у зв'язку з переїздом (ВАГНПУ, ОСВ Колесник Л. С., 6 арк.).

Коликов Олег Сергійович народився 3 травня 1953 року в м. Зеленодольськ Татарської АРСР (нині – Республіка Татарстан, РФ) у сім'ї службовця. 1970 року закінчив місцеву середню школу № 3. Упродовж наступних п'яти років навчався на історико-географічному факультеті Мордовського державного університету ім. Н. П. Огарьова (м. Саранськ). 1975 – 1976 роках працював вчителем історії Парадівської середньої школи Ічалковського району МАРСР (нині с. Парадєєво, Республіка Мордовія, РФ). З 16 листопада 1976 року перебував на посаді викладача кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського на погодинній основі. 21 березня 1977 року призначений на посаду асистента кафедри марксизму-ленінізму. 3 серпня 1977 року звільнений з роботи за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ Коликова О. С., 9 арк.).

Коломицева Віра Олексіївна народилася 28 квітня 1956 року у м. Борисоглебськ Воронізької області РРФСР у сім'ї службовців. 1973 року закінчила Глухівську середню школу № 3. Упродовж наступних чотирьох років навчалася на факультеті загальнотехнічних дисциплін Глухівського інституту. 1977 – 1978 роках працювала вчителем креслення та

малювання Свердловської школи № 18. З жовтня по грудень 1978 року працювала вихователем у дитячому садку № 7 міста Глухова.

20 грудня 1978 року призначена на посаду старшого лаборанта кабінету профорієнтації Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 27 вересня 1979 року їй дозволено було проводити практичні заняття з обслуговування праці та педпрактику. 4 жовтня 1979 року призначена на посаду викладача кафедри трудового навчання. 20 січня 1986 року звільнена з посади за власним бажанням (ВАГНПУ. ОСВ Коломицевої В. О., 29 арк.).

Коломін Анатолій Олександрович народився 10 квітня 1927 року в с. Негіно Севського повіту Брянської губернії (нині Суземський район, Брянська область, РФ). 1930 року родина переїхала до Глухова. Закінчив 7 класів Глухівської школи № 6. 1946 – 1948 роках навчався у школі ФЗН (м. Брянка, Ворошиловградська область (нині Луганська область)). Після її закінчення працював забійником, електрослюсарем, машиністом бурової машини вугільного комбайна на шахтах Луганської та Донецької області (шахта «Анненська», м. Брянка; шахта № 32 «Вентиляційна» та № 33 «Підземна» тресту «Сніжнеантрацит»). 1950 – 1951 роках навчався у Глухівській школі механізації й закінчив курси шофера. Упродовж 1951 – 1961 років перебував на посадах шофера, електрика. 1954 року закінчив шестимісячні курси підготовки диригентів-хоровиків у Львівському культосвітньому технікумі (кваліфікація: диригент самодіяльного хору).

20 листопада 1961 року Коломін А. О. отримує право введення практичних занять з індивідуальної гри на баяні у Глухівському державному педагогічному інституті. 1 серпня 1966 року звільнений з посади у зв'язку із переходом на іншу роботу (ВАГНПУ, ОСВ Коломіна А. О., 16 арк.).

Колтаков Стефан Олексійович народився 10 грудня 1915 року в с. Нижне-Турове Нижнедівичького повіту Воронізької губернії (нині Нижнедівичький район, Воронізька область, РФ) у сім'ї селянина. 1933 року закінчив Нижнедівичьку середню школу. 1934 – 1935 роках навчався на філологічному факультеті Краснодарського педінституту. 1936 – 1938 роках працював вчителем у Кучугурівській початковій школі (Нижнедівичький район) та Дмитрієвській початковій школі (станція Дмитріївська, Кропоткінський район (з 1944 р. Кавказький район), Краснодарський край, РФ). 1938 – 1941 роках навчався на філологічному факультеті Краснодарського педінституту. З вересня 1941 по березень 1942 року працював вчителем Молчанівської середньої школи (селище Молчаново, Молчанівський район, Томська область РФ). З березня 1942 по грудень 1945 року перебував у лавах Червоної Армії. Воював у складі 16 гвардійського Київського Червонопрапорного ордена Леніна окремого мінометного полку. 1946 – 1949 роках працював вчителем Московської середньої школи № 236. 1949 – 1950 н. р. працював викладачем російської мови та літератури у Глухівській медичній школі. 1950 – 1951 н. р. – учитель Шосткинської середньої школи № 2. 1950 – 1952 роках слухач курсів підготовки викладачів для вишів (Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка). 1952 – 1954 роках працював завідувачем кафедри російської мови Криворізького педагогічного інституту. 1955 – 1962 роках перебував на посаді старшого викладача кафедри російської мови Кіровоградського педінституту. 1961 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Диалектная и разговорно-просторечная лексика в романе М. А. Шолохова «Тихий Дон» у відділі суспільних наук АН УРСР. 1962 – 1973 роках з невеликими перервами працював на посаді старшого викладача кафедри російської мови Сумського державного педагогічного інституту ім. А. С. Макаренка. З 1 січня 1974 по 16 квітня 1974 року працював у Каракалпакському державному педагогічному інституті (м. Нукус, Узбецька РСР). Змушений був переїхати через особливі кліматичні умови.

2 вересня 1974 року призначений на півставки старшого викладача російської мови Глухівського державного педагогічного інституту. Рішенням ради інституту від 25 грудня 1975 року призначений на ставку старшим викладачем кафедри мов та літератури. 15 лютого 1976 року звільнений з роботи у зв'язку із виходом на пенсію. 14 грудня 1976 року був призначений на вакантну посаду старшого викладача кафедри мови і літератури (строком на два місяці). 13 лютого 1977 року – звільнений з роботи. Рішенням ради інституту від 26 серпня 1977 року Колтаков С.О. обраний на посаду старшого викладача кафедри мов і літератури. 1 квітня 1978 року звільнений з роботи за власним бажанням. З 1 вересня по 1 листопада

1981 року працював на посаді старшого викладача кафедри мов та літератури на час відсутності доцента кафедри (ВАГНПУ, ОСВ Колтакова С. О., 30 арк.).

Колтакова (до заміжжя – Дворко) Ірина Семенівна народилася 11 березня 1951 року в с. Рахни Шпиківського району (нині – Гайсинський район) Вінницької області в сім'ї військового. Цього ж року сім'я переїхала у м. Резекне Латвійської РСР. 1958 р. разом із батьками повернулася у Полтаву й закінчила середню школу 1968 року. Упродовж наступних чотирьох років навчалася в Київському державному інституті фізичної культури (спеціальність: фізична культура та спорт).

1 вересня 1972 року призначена на посаду викладача фізвиховання Глухівського інституту. 14 листопада 1984 року звільнена з посади викладача кафедри фізвиховання (відповідно до поданої заяви про звільнення за власним бажанням) (ВАГНПУ, ОСВ Колтакової І. С., 28 арк.).

Комановська Марта Степанівна народилася 29 травня 1931 року в селищі Отинія Тлумацького повіту Станіславського воєводства Польської республіки (нині Коломийський район, Івано-Франківська область) у сім'ї службовця. 1950 року закінчила Отинянську середню школу. Упродовж 1950 – 1954 років працювала вчителем початкових класів у Голосківській семирічці, Черемхівській початковій школі, Гостівській семирічці та Грушківській середній школі (Станіславська область). У 1954 – 1955 роках працювала вчителем української мови та літератури Воронської семирічки. 1955 року заочно закінчила філологічний факультет Коломийського учительського інституту, а 1961 року – філологічний факультет Станіславського педінституту ім. В. Стефаника. Упродовж 1955 – 1962 років перебувала на посаді вчителя української мови та літератури Отинянської середньої школи. 1962 – 1975 роках працювала вчителем української мови та літератури Івано-Франківської середньої школи № 2.

29 серпня 1975 року була призначена на посаду асистента кафедри мов та літератури Глухівського державного педагогічного інституту. 26 серпня 1977 року звільнена з посади асистента за власним бажанням у зв'язку з сімейними обставинами (ВАГНПУ, ОСВ Комановської М. С., 9 арк.).

Комановський Іван Васильович народився 25 травня 1930 року в с. Бортники Станіславського воєводства Польської республіки (нині Тлумацький район, Івано-Франківська область) у селянській родині. 1949 року закінчив Отинянську середню школу та вступив на фізико-математичний факультет Станіславського учительського інституту, який закінчив 1951 року. 1956 року закінчив фізико-математичний факультет Станіславського (нині Івано-Франківського) державного педагогічного інституту. 1951 – 1953 роках перебував на посаді вчителя фізики та математики Грушківської середньої школи (Отинянський район, Івано-Франківська область) та директора Грушківської вечірньої школи сільської молоді. 1953 – 1954 роках перебував на посаді завуча Грушківської середньої школи. 1954 – 1955 роках – директор Воронської семирічки (с. Ворона, Отинянський район, Станіславська область). 1955 – 1958 роках перебував на посаді завідувача районного відділу культури виконкому районної ради депутатів трудящих і навчав математики в Отинянській вечірній школі робітничої молоді. 1958 – 1961 роках перебував на посаді інспектора шкіл Отинянського районного відділу народної освіти, а також продовжував викладати математику в вечірній школі робітничої молоді. З 1961 року перебував на посаді викладача педагогіки Станіславського педагогічного інституту ім. В. Стефаника, очолював також лабораторію експерименту. З метою проведення експерименту упродовж 1961 – 1967 років продовжував працювати у школі вчителем та класним керівником. 29 червня 1973 року захистив кандидатську дисертацію «*Моральне виховання дітей молодшого шкільного віку в радянській сім'ї*».

22 серпня 1974 року призначений на посаду старшого викладача кафедри педагогіки і психології Глухівського державного педагогічного інституту. 30 вересня 1974 року обраний на посаду доцента. Працював у Глухові та був одночасно науковим кореспондентом НДІ загальних проблем виховання АПН СРСР. При Глухівському педінституті діяла очолювана Комановським І.В. республіканська науково-дослідна лабораторія проблем взаємодії сімейного та громадського виховання АПН СРСР. 27 серпня 1977 року звільнений з роботи за власним бажанням у зв'язку з сімейними обставинами (у заяві зазначалося прохання видати характеристику для участі у конкурсі) (ВАГНПУ, ОСВ Комановського І. В., 26 арк.).

Комарова Ольга Андріївна народилася 25 жовтня 1938 року в с. Ніверка Кам'янець-Подільського району Кам'янець-Подільської області (нині Хмельницька область) у селянській сім'ї. 1952 року сім'я переїхала у м. Брянка Ворошиловградської області (нині Луганська область). Після закінчення школи навчалася в Харківському бібліотечному інституті. 1958 – 1962 роках працювала газомірювальником на шахті «Червонопольова» (м. Брянка, Луганська область). 1962 – 1963 роках працювала завідувачем магазину № 49 у м. Брянка. 1963 – 1971 роках навчала німецької мови в Брянківській середній школі № 15 та Сторожевській середній школі № 1 (станція Сторожева Зеленчуцького району Ставропольського краю (нині – Зеленчуцький район, Карачаєво-Черкеська Республіка, Північно-Кавказький федеративний округ, РФ). 1968 – 1974 роках навчалася на факультеті німецької мови П'ятигорського державного педагогічного інституту іноземних мов. 1974 – 1979 роках працювала вчителем німецької мови у Брянській середній школі робітничої молоді № 5 та Брянській середній школі № 5. 1979 – 1980 роках працювала вихователем пришкольного інтернату Сопицької середньої школи (с. Сопич, Глухівський район). З серпня 1980 року працювала вчителем німецької мови у СГПТУ-15 (м Глухів) та у Глухівському педінституті на погодинній основі.

12 лютого 1982 року призначена викладачем кафедри іноземної мови Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 1 вересня 1986 року була звільнена з посади у зв'язку із переводом в Бачівську восьмирічну школу (*ВАГНПУ, ОСВ Комарової. О. А., 31 арк.*).

Комладзе Володимир Степанович народився 9 червня 1925 року в залізничному роз'їзді № 86 Китайсько-Східної залізниці (з 1929 р. – станція Отпор, з 1958 р. м. Забайкальськ) Забайкальської губернії Далекосхідної області (з 2008 р. Забайкальський район Забайкальського краю, РФ) в робітничій сім'ї. 1940 року вступив у комсомол. 1941 – 1943 роках навчався в Читинській школі військових техніків залізничного транс порту. Лютий 1943 – травень 1944 року навчався у Забайкальському військово-піхотному училищі. Воював у складі 907 стрілецького полку 244 стрілецької дивізії 3 Українського фронту. Після закінчення війни перебував у складі Південної групи військ (Румунія, Болгарія). Після демобілізації упродовж 1947 – 1949 років працював техніком в управлінні Забайкальської залізниці у м. Чита. 1949 – 1951 роках навчався у спецшколі КДБ (м. Хабаровськ). 1949 – 1952 роках заочно навчався на історичному факультеті Читинського учительського інституту. Упродовж наступних двох років працював в управлінні охорони КДБ на Забайкальській залізній дорозі (Чита). Після звільнення з органів упродовж 1954 – 1956 років перебував на посаді вчителя історії в школі № 60 (станція Гребінка Південної залізниці (нині м. Гребінка, Полтавська область). З 1953 по 1956 рік заочно навчався на історичному факультеті Харківського педінституту ім. Г. Сковороди. З 1956 по 1970 рік працював викладачем історії Кременчуцького медучилища, школах № 3 та 37, школі робітничої молоді № 3, Крюківському машинобудівному технікумі. 1970 – 1972 роках працював у школі № 79 Групи Радянських військ у НДР. 1971 року захистив кандидатську дисертацію з педагогіки. 1972 – 1974 роках – доцент кафедри педагогіки Херсонського педінституту. Наступні п'ять років очолював кафедру педагогіки Уманського педінституту.

1 вересня 1979 року призначений на посаду доцента кафедри педагогіки і психології Глухівського інституту. На 1984 рік завершував докторську дисертацією з теми: «Організаційні та педагогічні проблеми організації середньої спеціалізованої освіти в Україні (1917 – 1980 рр.)». З цієї проблеми була підготовлена та депонована монографія «Організаційні та педагогічні проблеми становлення радянської системи професійної освіти в Україні (1917 – 1980 рр.) (9, 5 д. а.)». Окрім цього завершував написання другої монографії на тему: «Місце технікумів в системі освіти Радянської України (1917 – 1930 рр.) (10 д. а.)». 26 серпня 1985 року звільнений з посади доцента кафедри педагогіки і психології у зв'язку із виходом на пенсію (*ВАГНПУ, ОСВ Комладзе В. С., 36 арк.*).

Компанієць Раїса Петрівна народилася 31 серпня 1922 року в місті Дмитрівськ Орловської округи (з 1929 р – Орловська область, РФ) в сім'ї службовця. 1938 року закінчила середню школу. Упродовж 1938 – 1942 років навчалася у Воронежському лісогосподарському інституті за спеціальністю «лісове господарство» (на 1942 р. заклад перебував у селищі Луб'яни (нині Республіка Татарстан, РФ). Упродовж 1943 – 1956 років перебувала на посадах лісничого та інженера охорони праці, інженера цеху утилізації у Перемишлянському лісгоспі

Калузького управління та Глухівському лісгоспі Сумського управління. Упродовж 1959 – 1961 років працювала вчителем рослинознавства у Глухівській середній школі № 4.

З 28 листопада 1961 року перебувала на посаді методиста заочного відділення Глухівського державного педагогічного інституту. 23 лютого 1962 року тимчасово переведена на посаду завідуючого консультпунктом заочного відділу. 1 вересня 1962 року призначена на посаду викладача ручної праці, на 0,5 ставки. 1 вересня 1964 року переведена на повну ставку викладача. 27 серпня 1966 року була звільнена з посади за власним бажанням. (*ВАГНПУ, ОСВ Компанієць Р.П., 17 арк.*).

Користіна Євгенія Павлівна народився 21 жовтня 1930 року в Глухові. 1938 року вступила до Глухівської середньої школи № 3. 1950 – 1956 роках навчалася на очній та заочній формі українського відділення філологічного факультету Харківського державного університету. 1952 – 1962 роках перебувала на посадах: піонервожата, вчителя 1 – 4 класів, учителя української мови у Глухівській середній школі № 4. 1959 року прийнята до лав КПРС.

30 січня 1962 року призначена на посаду викладача (асистента) української мови і дитячої літератури Глухівського інституту. 24 листопада 1969 року звільнена з роботи за власним бажанням у зв'язку з виїздом із міста (*ВАГНПУ, ОСВ Користіної Є. П., 19 арк.*).

Кошук Анатолій Андрійович народився 7 травня 1950 року в Кролевецькій Сумської області в сім'ї робітників. Після закінчення середньої школи упродовж січня 1969 – серпня 1970 року працював фрезерувальником на Кролевецькому арматурному заводі. 1970 – 1975 роках навчався у Київському державному університеті ім. О. М. Горького (спеціальність «математика»). З вересня 1973 по січень 1979 року працював вчителем математики у Кролевецькій середній школі № 5.

1 березня 1979 року був призначений на посаду асистента кафедри математики Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 11 вересня 1984 року звільнений з посади відповідно до поданої заяви (у ній вказувалася причина «тяжке становище моїх батьків») (*ВАГНПУ, ОСВ Кошука А. А., 13 арк.*).

Кравченко Анатолій Володимирович народився 16 березня 1954 року в м. Ромни Сумської області. 1971 року закінчив Глухівську середню школу № 3. 1971 – 1972 роках навчався у Глухівському технікумі електрифікації та гідромеліорації сільського господарства ім. С. А. Ковпака. 1972 – 1976 роках навчався на факультеті загальнотехнічних дисциплін Глухівського педінституту. 17 серпня 1976 року був призначений на посаду старшого лаборанта кабінету методики викладання ЗТД та лабораторії «трактор і сільгоспмашини». Також на 0,5 ставки працював молодшим науковим співробітником науково-дослідного сектору Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського.

16 вересня 1976 року призначений на посаду викладача трудового навчання. 30 квітня 1977 року звільнений з роботи у зв'язку з призовом до лав Радянської Армії. 21 грудня 1978 року, після демобілізації, був призначений на посаду викладача кафедри трудового навчання і креслення Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 24 квітня 1979 року звільнений з роботи за власним бажанням (*ВАГНПУ, ОСВ Кравченка А.В., 18 арк.*).

Круть Юрій Зіновійович народився 30 вересня 1928 року в м. Торчин Луцького повіту Волинського воєводства Польської республіки (нині Луцький район, Волинська область) в селянській родині. У 1948 році закінчив Торчинську середню школу та поступив на філологічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка. За сімейними обставинами був змушений тимчасово припинити навчання. Згодом поновився у цьому ж виші, який закінчив 1957 року. Упродовж наступних восьми років працював у школах Станіславської та Волинської областей. Одночасно з 1960 по 1964 рік навчався у заочній аспірантурі Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР. Захистив кандидатську дисертацію на тему: «Трилогія Володимира Міноча і питання розвитку повоєнної словацької літератури».

З серпня 1965 року працював старшим викладачем української мови і літератури Глухівського інституту. Звільнений з роботи 1 грудня 1967 року у зв'язку із переходом на роботу до Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР (*ВАГНПУ, ОСВ Крутя Ю.З., пагінація відсутня*).

Кузнецов Олександр Петрович народився 1 квітня 1964 року в с. Коровинці Недригайлівського району Сумської області в сім'ї службовців. 1981 року закінчив

Коровинську середню школу. Упродовж наступних чотирьох років навчався на факультеті фізичної культури Сумського державного педагогічного інституту ім. А. С. Макаренка.

15 серпня 1985 року прийнятий на посаду викладача кафедри фізичного навчання Глухівського інституту. Звільнений 13 травня 1986 року у зв'язку з призовом до лав Радянської армії (ВАГНПУ, ОСВ Кузнєцова О. П., пагінація відсутня).

Куликов Іван Миколайович народився 25 жовтня 1919 року у Харкові у сім'ї селян. 1921 року разом із батьками переїхав у с. Вергелівка (нині – Курська область). 1936 року отримав середню освіту, а у 1940 році закінчив історичний факультет Воронізького педінституту. Одночасно, у 1938 – 1940 рр., навчався у Тамбовському артилерійському технічному училищі. З 1940 по 1941 рік перебував на посаді начальника артилерійського забезпечення 191 протитанкового полку 118 стрілецької дивізії (далі – сд). З липня 1941 по квітень 1943 року займав посаду начальника артилерійського забезпечення 523 стрілецького полку (далі – сп) 111 сд Північно-Західного та 486 сп 177 сд Ленінградського та Волховського фронтів. З квітня 1943 по червень 1944 року інспектор із артилерійського забезпечення 54 армії Волховського та 3-го Прибалтійського фронтів. З червня 1944 по січень 1945 року займав посаду старшого помічника начальника відділу із експлуатації артилерійського озброєння 54 армії 3-го Прибалтійського фронту. На фронті був контужений та важко поранений. До демобілізації у березні 1946 року перебував на посаді начальника інспекції артилерії 9 гвардійської армії 3-го Українського фронту та Центральної групи військ. У запас вийшов у званні гвардії майора. У роки Великої Вітчизняної війни був нагороджений трьома орденами («Отечественной войны II ст.», два ордена «Красной звезды») та трьома медалями («За боевые заслуги», «За оборону Ленинграда» та «За взятие Вены»). Член ВКП (б) з 1944 року. Після виходу у запас упродовж 1946 – 1948 років навчається заочно у Вищій партійній школі при ЦК ВКП (б). Одночасно працює інструктором відділу пропаганди обкому партії та першим секретарем обкому комсомолу (м. Харків). Листопад 1947 – грудень 1950 року – аспірантура при кафедрі філософії Харківського державного університету. Упродовж 1950 – 1964 років перебував на посаді старшого викладача та доцента кафедри філософії Харківського державного університету. 1952 року захистив кандидатську дисертацію. Наступні чотири роки перебував на посаді доцента кафедри марксизму-ленінізму та філософії Харківського сільгоспінституту. З 1971 по 1972 рік працював доцентом кафедри марксизму-ленінізму в ХІСІ. На кінець 1963 року підготував до захисту докторську дисертацію на тему «Світогляд Лесі Українки» та видав монографію об'ємом 15 друкованих аркушів.

З 23 жовтня 1973 року перебував на посаді викладача кафедри філософії (з погодинною оплатою) Глухівського інституту. У листку обліку кадрів зазначив, що знає німецьку (читає та розмовляє) та російську мови. 5 листопада 1973 року був призначений на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму. 11 березня 1975 року звільнений з роботи за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ Куликова І. М., 27 арк.).

Кужель Михайло Порфирович упродовж 1955 – 1961 років навчався на історичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. З 7 березня 1964 року перебував на посаді викладача наукового атеїзму з погодинною оплатою у Глухівському інституті. У березні 1968 року читав курс методики викладання історії. Останній документ у справі – це виписка з наказу від 27 листопада 1971 року, у якій зазначалося, що Кужель М. П. зарахований на посаду викладача методики історії з погодинною оплатою. Річне навантаження було встановлене у розмірі 240 годин (ВАГНПУ, ОСВ Кужеля М. П., 18 арк.).

Реконструирован жизненный и научный путь научно-педагогических сотрудников (чьих фамилии начинаются на букву «К»), которые работали в Глуховском национальном университете им. А. Довженко в советское время

Ключові слова: научно-педагогические сотрудники, педагогический институт, кафедра, ректорат, ассистент.

The report reconstructs courses of life and science of research and educational staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv University in Soviet time.

Key words: research and education staff University, Department, Administration, assistant